

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ: ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

VAN MORRISON: ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΣΥΝΘΕΤΕΣ Ή ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ;

100 ΔΡΧ.

BOB MARLEY & THE WAILERS

CONFRONTATION

ο βασιλιάς της ρεγκέ ακόμη ζωντανός

PETER TOSH

mama africa

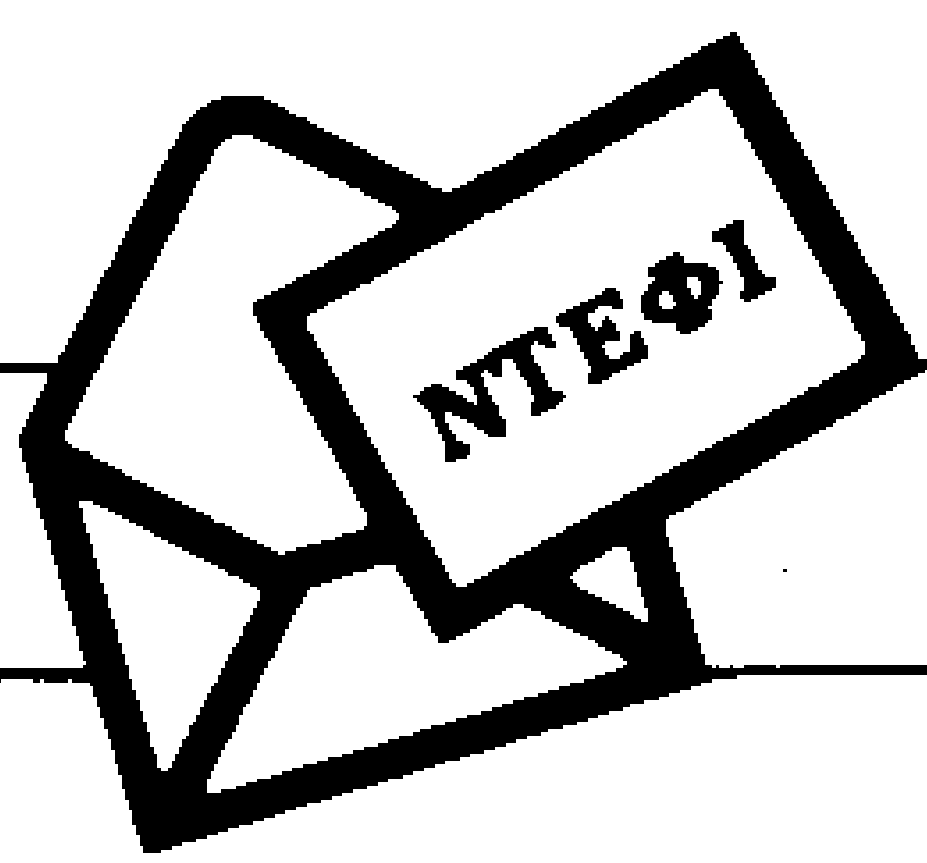
η παρανομή ρεγκέ

BOB MARLEY & THE WAILERS CONFRONTATION

EMI

δίσκοι - κασέτες

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ για τον Κο ΔΙΟΝΥΣΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ

Τα γράμματα των αναγνωστών μας είναι ευπρόσδεκτα. Θα προσπαθούμε να δημοσιεύουμε όσο το δυνατό περισσότερα (ολόκληρα ή αποσπάσματα τους). Οι απαντήσεις μας (όταν υπάρχουν) θα δίνονται είτε κατ' ευθείαν μέσα από τις στήλες των σελίδων της αλληλογραφίας είτε μέσα από σχετικά άρθρα που θα δημοσιεύονται σε άλλες σελίδες του περιοδικού.

Σας θέτουμε απλά υπ' όψη ότι είναι χρήσιμο να υπογράφετε με το όνομά σας (σημειώνοντας ότι δεν θέλετε να δημοσιευτεί, αν έχετε κάποιο λόγο). Οι διευθύνσεις και τα τηλέφωνα σας είναι επίσης χρήσιμα για την καλύτερη επικοινωνία μας μαζί σας.

Πήραμε αρκετά γράμματα που αναφέρονται στη δραστηριότητα του Διονύση Σαββόπουλου. Για λόγους δικούς του δεν στάθηκε δυνατό να απαντήσει στα ερωτήματα, τις απορίες και τις κρίσεις που περιέχονται σ' αυτά. Επειδή το περιοδικό δεν μπορεί να τα αγνοήσει, απλώς δημοσιεύουμε μερικά που είναι αντιπροσωπευτικά υπολογίζοντας σε κάποια μελλοντική απάντηση του Διονύση.

συντ. ΝΤΕΦΙ

Αγαπητό Ντέφι

Είμαστε μια μικρή αυτόνομη παρέα από τα Βοδενά (Έδεσσα) και επιθυμούμε να δημοσιευθεί το παρόν επιστόλιον που απευθύνεται στον κ. Διον. Σαββόπουλο.

Αγαπητέ κ. Σαββόπουλε

Αποσβολωμένοι από τις τελευταίες εμφανίσεις (Λάρισα-Βόλος-Σαλονίκη) και σε κατάσταση πλήρους συντριβής στο Αλεξάνδρειο Μέλαθρο, (Γαλιστί Παλαί ντε σπορ), βρεθήκαμε απότομα από τον φούρνο στην κατάψυξη με τα «μπατσάκια».

Μετά την φάση της αμηχανίας, κάθε ατομική και συλλογική προσπάθεια να «εξηγηθεί» η πρόκληση, απέτυχε. Χώρια που έχουμε να αντιμετωπίσουμε τους αμύητους με τους ευτελείς χαρακτηρισμούς «βε-ντέτος», «ντίβος» και τέτοια.

Αν είμασταν φανατὴδες οὐδὲν πρόβλημα θα υπήρχε. «Άλλο ο καλλιτέχνης άλλο το έργο του» και με άλλα παρόμοια χηνοπακήστικα κουλτουριάρικα φραστικά κλισέ, θα κλείναμε την τρύπα.

Όμως η σχέση της εκφραστικής συνεκφοράς που ισχύει μεταξύ μας, δεν επιτρέπει τέτοιες πολιτικές.

Η (αγαπητική) κατάχρηση του αγαπωμένου (πλησίον) προσώπου το διαλύει και η σχέση μετατρέπε-

ται σε λατρευτική του ειδώλου. Η λύτρωση μέσα από την εκφραστική επικοινωνία καταργείται και η πολύτιμη αυτονομία ευνουχίζεται καθώς μετακινείται από το αγαπώ στο πιστεύω.

Ζητούμε λοιπόν μια εξήγηση για την «πρόκληση» που μας υποβίβασε από ακροατήριο σε πλήθος οπαδών.

Δεν αμφιβάλλουμε για την τελική διάλυση του μικρού νέφους που σκίασε την αγάπη μας και ότι όλα θα τελειώσουν σαν γάμος, μετά τις δέουσες εξηγήσεις.

Ευχαριστούμε για την φιλοξενία

Οι εντεταλμένοι

Αντιπρόσωποι της παρέας

Αγγελίδης Νίκος

Πασχαλίδης Ονούφριος

Στο Καρλόβασι της Σάμου, το τόσο μακρινό από τα μεγάλα κέντρα, ζει και υπάρχει ένας κόσμος που ενδιαφέρεται για τον πολιτισμό. Αυτός ο κόσμος κ. Σαββόπουλε μπήκε δυστυχώς σε μια κακή περιπέτεια και εμπειρία με σας. Τον κόσμο όμως αυτόν εκτίμησαν και συνεργάστηκαν μαζί του συνάδελφοι σας και φίλοι σας πέρσυ το καλοκαίρι σε Πολιτιστικές συγκινητικές εκδηλώσεις.

Σαν Πρόεδρος του Πολιτιστικού συλλόγου «ΓΟΡΓΥΡΑ» ήρθα σε επαφή μαζί σας με το φίλο μου και φίλος σας Γιώργο Κοντογιάννη. Και τα συμφωνήσαμε. Μιλήσαμε και μαζί αν θυμάστε απ' το τηλέφωνο, μου είπατε πως θα έρθετε κατ' αρχήν στη Σάμο και πως τις λεπτομέρειες έπρεπε να τις συζητήσουμε από κοντά στην Αθήνα. Το ραντεβού κλείστηκε. Ήρθα εγώ στην Αθήνα, γυρίσατε εσείς από το Πήλιο και σας τηλεφώνησα.

Η τηλεφωνική συνδιάλεξη είτε από την Αθήνα είτε από την Σάμο κε Σαββόπουλε είναι η ίδια και μάλιστα όταν στο τηλέφωνο σε παίρνω απ' τη γωνία κι όλο βγαίνουν κάτι άσχετοι...

Και ξέρεις τι λένε; Στις 7 το βράδυ ο γυιός σας μου δίνει την παραγγελιά σας να πάρω στις 9. Στις 9 τηλεφωνώ. Υποθέτω πως θα κλείσουμε το ραντεβού.

Εδώ το σκηνικό αλλάζει.

Στο τηλέφωνο η γυναίκα σας, εσείς λείπετε... από το σπίτι. Με διαβεβαιώνει πως είναι περιττό να τα πούμε εμείς από κοντά, πως εκείνη ξέρει... Αυτόματα οι 300.000 που εσείς ζητήσατε απ' το σύλλογο για νάρθετε στις εκδηλώσεις, γίνονται 700.000. Εφτακόσιες χιλιάδες για σας και την Οπισθοδρομική Κομπανία.

Μα εμείς δεν είχαμε πει για την Οπισθοδρομική Κομπανία...

Η γυναίκα σας πάλι ήξερε.

Τότε μείον 50.000! ! ! (Έκπληξη)

Μα είχαμε συμφωνήσει 300.000 τόλμησα να της πω.

Η απάντηση ήταν έτοιμη. ...Δεν παίρνετε καλλίτερα τον διοργανωτή των συναυλιών του κ. Μπασιάκο.

Και τώρα κε Σαββόπουλε ποιος ο λόγος να με κουβαλήσεις στην Αθήνα για να μιλήσω στο τηλέφωνο με το γυιό σου και τη γυναίκα σου; Τι πιο απλό να μούλεγες, έστω κι απ' το τηλέφωνο, ότι τις ανησυχίες για τον παλμό του κόσμου τις «κανονίζει» ο όποιος διοργανωτής των συ-

ναυλιών σου;

Τι τρέχει... Κε Σαββόπουλε;
Βγάλαμε τα τραπεζάκια έξω
και... κ α τ σ α μ ε;

Αντρέας Κρόκος

ΕΝΑΣ ΚΟΜΠΟΣ ΣΤΟ ΛΑΙΜΟ

Αγαπητό ντέφι γειά σου.

Ένας, κάποιος, ένας κάποιος κόμπος στο λαιμό που δε γίνεται, δεν πάει κάτω με οδήγησε σ' αυτό εδώ το γράμμα.

Εξηγούμαι: ο θόρυβος γύρω από το όνομα του Σαββόπουλου. Μιλάω συγκεκριμένα για την τελευταία εμφάνιση του πολύ μεγάλου αυτού καλλιτέχνη και συγχρόνως προσωπικότητας. Τελευταία εμφάνιση, δηλαδή αυτό το κάτι καινούργιο που έχει να μας πει κάθε φορά, μέσα από την δισκογραφία του, τις συναυλίες και γενικά κάθε δημόσια εκδήλωση. Τελευταία αυτό το κάτι καινούργιο που έχει να μας πει, άρχισε εδώ και δυο τρεις μήνες περίπου και ονομάζεται «τραπεζάκια έξω».

Μέχρι εδώ όλα καλά. Που είναι ο κόμπος τώρα. Ο κόμπος είναι στο γεγονός ότι όλες οι οποιεσδήποτε τελευταίες δημόσιες εκδηλώσεις του Σαββόπουλου, διέπονται από εμπορικότητα με όλα τα συνακόλουθα κακά. Ακόμα και εσείς το αφιέρωμα που κάνατε, ειδικά τι άλλο, ήταν πολύ άνοστο.

Το γράμμα μου ελπίζει σε μια κάποια απάντηση. Απάντηση που θα παρακαλούσα να μην ήταν σε κακοπροαίρετο τόνο, αλλά να βοηθάει στον όλο προβληματισμό μου γύρω απ' το θέμα αυτό. Δεν ξέρω τι σημασία δίνετε στο γεγονός εσείς ή πως βλέπετε το θέμα, πάντως για μένα είναι σημαντικό. Δηλαδή σημαντικά είναι η στεναχώρια μου, όχι τίποτα άλλο. Ακούω πολλά χρόνια Σαββόπουλο και παρακολουθώ συγχρόνως. Τον γουστάρω, τον γουστάρω αφάνταστα. Γουστάρω το «ροκ» της όλης υπόθεσης — «λόγια άγρια, παράξενα, ατόφια». Λειτουργεί σε μένα σαν ένας κάποιος μύθος. Ο καλλιτέχνης ο πρωτοπόρος ο αντιεμπορικός ο μοναχικός και συγχρόνως επαναστατημένος και ξαφνικά αυτός ο μύθος βγαίνει εξώφυλο στον Ταχυδρόμο, τον βλέπουμε φωτογραφισμένο σε κοσμικές δεξιώσεις και τετοια διαφορά που θέλοντας και μη με προβληματίζουν. Ο άνθρωπος που έχει βγάλει ένα «μπάλλο» να δίνει το δικαίωμα σε περιοδικά τυπου «τηλέραμα» να

γράφουν ότι αισθανόμαστε προδομένοι. Εκτός των άλλων λυσιάζω απ' το κακό μου κιόλας, δεν μπορώ, γι' αυτό ίσως και τα γράφω σε σας «τα λέω στη νύφη να τ' ακούει η πεθερά».

Ας αφήσουμε το εξώφυλο του Ταχυδρόμου, ας αφήσουμε τις φωτογραφίες από διάφορες κοσμικές δεξιώσεις, ας αφήσουμε το ανώδυνο περιεχόμενο του τελευταίου του δίσκου, ας αφήσουμε την κουμπωμένη εμφάνιση στο Παλαι-ντε-σπορ λόγω τηλεόρασης, όλα αυτά μπορούν να δικαιολογηθούν ή μπορεί να πέφτω έξω.

Ας έλθουμε στην συναυλία που 'δωσε στην πόλη μου. Τα 3/4 τουλάχιστον του προγράμματος ήταν ίδιο μ' αυτό του Παλαι-ντε-σπορ, δηλαδή είναι φυσικό να βγάλω το συμπέρασμα ότι οι συναυλίες του είναι τυποποιημένες. (Πάντως πρέπει να παραδεχτώ ότι η εμφάνιση στην πόλη μου ήταν αισθητά πιο ροκάδικια, γι' αυτό είπα προηγουμένως εμφάνιση κουμπωμένη λόγω τηλεόρασης). Και έρχομαι στο τελευταίο, αυτό πια που το έννοιωσα πέρα γιά πέρα — αντιστράφηκε το παράπονο: τώρα του στείλαμε εμείς το μπαλάκι και αυτός δεν μας το έστειλε πίσω. Αποτέλεσμα από την όλη συναυλία να μείνει κάτι μισό, ναι μεν αλλά. Πάθαμε ζημιά αλλά μας άφησε στην μέση. Δεν υπήρχε ο διάλογος αλλά ούτε και η διάρκεια χρόνου. Σηκώθηκε και έφυγε στο σημείο ακριβώς που όλος ο κόσμος άρχισε να συμμετέχει στην συναυλία γεγονός δηλαδή που το γιατί δεν εξηγείται με τίποτα.

Ξέρω, ότι αυτά που γράφω ντεμεκ σαν επιχειρήματα είναι πολύ φλου και προπαντός πολύ επιφανειακά. Το θέμα είναι ότι αυτά δεν υπήρχαν πρώτα. Δηλαδή δεν έχει βγει καμμία φορά ο Σαββόπουλος εξώφυλο με το στυλ που βγήκε και προπαντός στο περιοδικό που βγήκε, ή δεν είχαμε δει καμιά φορά τον Σαββόπουλο φωτογραφία σε κοσμικές δεξιώσεις, και εν πάση περιπτώσει οι συναυλίες του είχαν ένα κάποιο αυτοσχεδιασμό και μια διάθεση για ένα μη-σικέ παιγνίδι.

Μπορεί, να κάνει κινήσεις απλώς από λάθος εκτίμηση. Μπορεί, τέλος, να ισχύει το χειρότερο, δηλαδή η εμπορικοποίηση. Όλα αυτά θα φανούν μες το χρόνο. Είπαμε, τις επιφυλάξεις μου στο γράφω. Και εδώ είναι που διψώ για μια άποψη από ανθρώπους, νομίζω, πιο σχετικούς στα πράγματα.

Σας ευχαριστώ
Νίκος Τσούρου
ΚΑΒΑΛΑ

ΛΥΠΟΥΜΑΙ ΓΙΑ ΟΛΑ

Κύριε Διαμαντόπουλε,

Είμαι από την επαρχία. Το Πάσχα βρέθηκα στην Αθήνα και πήρε το μάτι μου σε περίπτερο το ΝΤΕΦΙ και το αγόρασα. Έκανα πολλά χρόνια οργανοπαίχτης, ούτι, και έχω λίγη γνώση από μουσική, έπαιζα μανδολίνο και κατέληξα σε ούτι. Τώρα πέρασαν τα χρόνια, άλλαξαν οι άνθρωποι, βγήκαν νέα τραγούδια, τσακίσαμε εμείς, περάσαμε πολλά κι εμείς. Ύπαιθρος, χονδροί άνθρωποι, βαρείες δουλειές. Εν τούτοις πάλεψα 35 χρόνια, τα 5 τα πέρασα ξενύχτια, και διάβασα στο ΝΤΕΦΙ τα παράπονα και τα σφάλματα του κ. Καζαντζίδη. Λυπούμαι για όλα και περισσότερο που δεν τον ακούμε στο ράδιο και στην τηλεόραση. Κρίμα που η Ελλάδα δεν θα ξαναγεννήσει Καζαντζίδη. Όλα μου τα χρόνια τραγουδούσα τα τραγούδια του. Θα ήθελα τη σύστασή του.

Τώρα θέλω να γίνω συνδρομητής του περιοδικού σας. Δεν μπορώ να καταλάβω τι εννοείτε, 2.500 δρχ. επιχείρηση. Αν θέλετε μας διευκρινίζετε.

Τα γράμματά μας είναι λίγα.

Με συνχωρείτε που σας έγραφα πολλά. Πολλά και μεις τραβήξαμε με τη δουλειά μας.

Ένας που θα γίνει συνδρομητής.

Αθ. Παπαπολυζώνης
ή Τσαλδάρης

Υ.Γ. Το χωριό μας λέγεται Νένητα Χίου.

Αγαπητέ κ. Παπαπολυζώνη,

δεν πρέπει να λυπάστε για όλα. Εσείς οι οργανοπαίχτες — γνωστοί και άγνωστοι — είστε θησαυρός. Εμείς σας αγαπάμε και σας ευχαριστούμε για ό,τι κάνατε σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Για τον Καζαντζίδη λυπόμαστε και μεις, αλλά πού θα πάει...

Τη σύστασή του δεν γίνεται να τη δημοσιεύσουμε, αν όμως στείλετε το γράμμα στο «Ντέφι», εμείς θα του το δώσουμε.

Η συνδρομή είναι 1.200 δρχ και μόνο για τις εταιρίες είναι 2.500.

Χαιρετισμούς σε όλους
με εκτίμηση
συντ. ΝΤΕΦΙ

ΟΙ ΑΣΧΕΤΟΙ

Τώρα τελευταία οποιοσδήποτε παρακολουθεί τα μουσικά πράγματα, βρίσκει αντιμέτωπος με μιαν άνευ προηγουμένου προβολή, απ' ορισμένους κύκλους, της λεγόμενης

ελληνικής «λαϊκής» μουσικής. Καλύτερο θα ήταν να λέγαμε ότι η προβολή αυτή δεν υπήρξε άνευ προηγουμένου. Είναι, ακριβώς, αυτή η προβολή μέσω εταιρειών, ραδιοφώνου εντύπων («Ντομινό», «Ρομάντσο» κ.α), που καταξίωσαν εμπορικά και ειδωλοποίησαν τους λαϊκούς καλλιτέχνες. Θα έλεγε κανείς ότι αυτοί είναι οι τελευταίοι που χρειάζονται οποιοδήποτε είδος προβολής. Και, όμως, αυτοί, ακριβώς, εμφανίζονται ότι την έχουν παραπάνω ανάγκη απ' όλους, οι καημένοι!

Τι να σημαίνει άραγε αυτό; Ποια κύκλωματα και γιατί ξεκίνησαν τώρα τελευταία αυτήν την εκστρατεία κατεύθυνσης της κοινής γνώμης;

Το πρώτο που θα παρατηρούσε κανείς, είναι ότι αυτοί που τώρα προβάλλουν με κάθε μέσο τα λαϊκά τραγούδια, πριν από λίγο καιρό είχαν ταυτίσει το όνομά τους με τη διάδοση της ροκ κουλτούρας. Το γνωστό κύκλωμα της Δεξαμενής (αφοί Φαληρέα, Σαββόπουλος, Βακαλόπουλος και ο μικρός Θωδωράκης Μανίκας) που σε μεγάλο ποσοστό ευθύνεται για τη μεγάλη διάδοση των ιδεών του ροκ, ξέχασαν τα συνθήματα, τις διακηρύξεις, τις αντικομφορμιστικές τάσεις και πετούν το «παλιωμένο» κοστούμι της αντισυμβατικότητας στα σκουπίδια. Αναρωτιέται κανείς που πήγαν οι ιδέες του παρελθόντος.

Άραγε τις πίστευαν οι ίδιοι πραγματικά, ή μας κοροϊδευαν και όλα αυτά ήταν ένα μεγάλο παραμύθι, «χάριν της κονόμας» και της προσωπικής τους προβολής. Αλλά γι' αυτό ας απαντήσουν καλύτερα οι ίδιοι, που σίγουρα ξέρουν καλύτερα.

Για μας, που αυτές οι ιδέες εξακολουθούν να μη χάνουν την επικαιρότητά τους και να καθορίζουν ακόμα τον τρόπο ζωής μας, μετράει ακόμα η παράδοση και η συνέχιση της κουλτούρας, που μαζί της ταυτίστηκε η διεθνής εξέγερση της νεολαίας.

Ας κρατήσουν αυτοί «τα μαύρα μάτια σου» και τα «σ' αγαπάω, μ' ακούς» και «ας συνεχίσουν να κοιτιούνται στους καθρέφτες τους και να αγαπιούνται μόνοι τους» (αν και ο φίλος Βακαλόπουλος δεν φαίνεται να έχει καθρέφτη σπίτι του). Κι ας αφήσουν σε μας όλα τα «υποπροϊόντα του καπιταλισμού» από τον Elvis ως τους Clash και Birthday Party.

Αλλά τα πράγματα αρχίζουν να μιλάνε από μόνα τους. Ήδη στο τελευταίο «Αντί» ο Μανίκας μας αναγγέλει τη συνεργασία Πατσιφά—Φαληρέα για την προώθηση

των δίσκων του τελευταίου. Ας μη στεκόμαστε, όμως σ' αυτές τις λεπτομέρειες. Τι εννοούν με τον όρο παράδοση και ποιανής τέτοιας είναι τέκνα ο εύθραυστος Θωδωράκης Μανίκας και οι μόνιμοι κάτοικοι Κολωνακίου αφοί Φαληρέα; Βασιλικότερος του Βασιλέως πια ο ποντήφιξ του ελληνικού underground Διονύσης Σαββόπουλος θυμήθηκε τους πατεράδες του, την οκτάωρη δουλειά (-εία), τα κλαρίνα, τα τσιφετέλια (που τιμώνται άλλωστε προς 5.000 «λαϊκές» δραχμές το μπουκάλι στα «λαϊκά» στέκια, που τραγουδάει ο Μανώλης Αγγελόπουλος) τις αγνές ελληνικές παραδόσεις μας, και ξέχασε τις ανοργασμιακές φοιτητριούλες, που τον ανέδειξαν, και τον Ντύλαν, στο αραιό μουσάκι του οποίου, βρήκε πολλές φορές, καταφύγιο (βλ. «Παλιάτσος και Ληστής» και «Άγγελος εξ Άγγελος»).

Ας μην ξεχνούν, όμως, ότι κάθε είδους εθνικισμός-τοπικισμός-λαϊκισμός υπήρξε πρόσφορο έδαφος για την καλλιέργεια κάθε είδους συντηρητισμού και ας θυμηθούν ότι και αυτοί αναζήτησαν τη φιλοσοφική τους ταυτότητα στη μακρινή Πετρούπολη (Τρότσκι-Ρασούλης), στα όρη του Θιβέτ (Ραζνίς-Ρασούλης), το γκρίζο Παρίσι (Αλτουσέρ, Λακαν—Βακαλόπουλος). Και ας μη μας παρουσιάζουν για άλλοθι τους κριτικούς διάφορων εντύπων (άλλωστε κρητικούς ξέρουμε μόνο τους κατοίκους της Κρήτης) και την αρρώστια ορισμένων φανατικών συλλεκτών. Όλοι αναγνωρίζουμε το πρόβλημα της δημιουργίας μιας νέας ελληνικής μουσικής σκηνής (ροκ ή όπως αλλιώς ονομαστεί) αλλά η λύση του δεν είναι το να ανασκάπτουμε στο παρελθόν, αλλά ένα πράγμα που μένει τώρα να γίνει.

Τέλος πάντων, σας δίνουμε τη δυνατότητα, ως άλλοι Αμπατιέλοι, να έχετε τον τελευταίο λόγο.

Υ.Γ. Πραγματικά, κανένα πρόβλημα μ' αυτούς καθαυτούς τους λαϊκούς ερμηνευτές. Το μόνο είναι με σας που τόσο άσχετοι, προσπαθείτε να τους εκμεταλλευτείτε για δικά σας οφέλη (χρήμα και επίδειξη).

**Τάκης Δενδρινός
Γιώργος Πιερρίκος**

**ΚΑΘΑΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ
ΑΣΤΡΑΠΕΣ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ**

1. Στον τόπο μας είναι δυο πρά-

γματα που με τεντώνουν. Το ένα είναι ότι πρέπει συνεχώς να επιβεβαιώνεις τον εαυτό σου, στην προκειμένη περίπτωση σε διάφορα ψευδώνυμα τσογλάνια, πράγμα αυτό καθ' αυτό τονωτικό γιατί σε κρατάει ξύπνιο. Το άλλο, ότι οι κατηγορίες που σου ρίχνουν σε συντριπτικό ποσοστό, έχουν σαν βασικό κίνητρο το φθόνο, πράγμα που μπορεί να σε μελαγχολήσει μόνο.

Δεκαπέντε χρόνια δούλεψα στις εταιρείες δίσκων για εκατοντάδες παραγωγές, τόσα χρόνια τώρα βγάζουμε —ο αδελφός μου κι εγώ— λαϊκούς, δημοτικούς και ρεμπέτικους δίσκους, που λόγω της ηθελημένης ιδιαιτερότητάς τους δεν βγάζουν τα έξοδά τους και είμαστε άσχετοι εμείς και σχετικοί εσείς. Ποιός θα σας πιστέψει ρε παιδιά. Ούτε ο εαυτός σας στις καλές του.

2. Εμένα πάντα μου άρεσε το λαϊκό τραγούδι —και το ροκ λαϊκό τραγούδι είναι— κι ασχολούμαι μ' αυτό από μικρός. Δεν μπορώ να καταλάβω, φοβεροί ντεντέκτιβ του ψυχισμού μου, με ποιό δικαίωμα κρίνετε εσείς τι θα αρέσει σε μένα και πότε.

Στο Κολωνάκι είναι η δουλειά μου, που θέλεις να πάω στο Χολαργό; Εκεί είναι η δουλειά μου, δεν μένω όμως στο Κολωνάκι, γιατί έχει πολύ καυσαέριο και θόρυβο. Τώρα βέβαια που το σκέπτομαι δεν έχω μείνει ποτέ στο Κολωνάκι, τα τελευταία 15 χρόνια, γεννήθηκα μάλιστα και μεγάλωσα στην πλατεία Κουμουνδούρου. Εσείς πού γεννηθήκατε, πού μεγαλώσατε και πού ζείτε; Αλλά γιατί τόση ευαισθησία για το ΚΟΛΩΝΑΚΙ, τώρα τελευταία; Όλες οι γειτονίες της Αθήνας δεν έχουν τα χάλια τους; Βέβαια αν το βλέπετε το πράγμα ταξικά και ηθικά, το τι όργια κάνουμε τα βράδια είναι άλλο πράγμα. Τι μαστίγια, σκυλιά, ναρκωτικά, ξεσαλωμένες βραζιλιάνες (όπως τα λέει και η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ)! Εσείς όμως, φαντάζομαι θα είστε δυσαρεστημένοι φοιτητές της αριστεράς.

3. Αμ, το άλλο έγκλημα ότι είμαστε παρέα! Φυσικά παρέα είμαστε, κι ευτυχώς. Γιατί βαριέμαι μόνος. Και συζητήσεις κάνουμε, και συμφωνούμε, και διαφωνούμε, και ιδέες έχουμε που προσπαθούμε να τις προβάλλουμε. Με τρόπο δημοκρατικό μέσα από το περιοδικό ΝΤΕΦΙ (όπου βγαίνουν και οι διαφωνίες) και τα μέσα επικοινωνίας. Έτσι εξάλλου γράφεται και η ιστορία του πολιτισμού. Περιμένω ν' ακούσω και τις δικές σας ιδέες, κι όχι αυτά τα κούφια «μετράει η παράδοση και η συνέχιση της κουλτούρας που μαζί της ταυτίστηκε

η διεθνής εξέγερση της νεολαίας» γιατί θα το πάρει και θα το κάνει σλόγκαν κάνας δημοσιοσχεσίτης για κάνα δίσκο με συγκροτήματα.

Για τα ίδια πασχίζουμε και μεις μόνο που νομίζουμε ότι ασχολούμενοι με τα δικά μας, συμβάλλουμε με τον τρόπο μας σ' αυτή τη διεθνή εξέγερση που λέτε, μόνο που —ταπεινή μας γνώμη είναι ότι— ούτε διεθνής είναι πια και τόσο πολύ, ούτε εξέγερση είναι. Μάλλον μια διεθνής άγρυπνη κόλαση είναι αυτή τη στιγμή, από έγκυρες πληροφορίες μας. Αν υπάρχει τίποτα της προκοπής το ξετρυπώνουμε. Τέλος, αυτά τα υπονοούμενα περί κονόμας είναι επεικώς γελοία. Κατ' αρχήν πρέπει να κάνουμε κάποια δουλειά, τίποτα δεν είναι τζάμπα. Η επανάσταση δεν έγινε ακόμα και με κάτι καχύποπτους σαν και σας δεν πρόκειται να γίνει. Αν όμως επιμένετε, αν και νομίζω ότι κανένα δικαίωμα δεν έχετε, έτσι απλώς επειδή —δυστυχώς για μας— είμαστε φιλότιμοι άνθρωποι, δηλαδή Έλληνες, δηλώνω δημόσια ότι τα οικονομικά μου είναι άθλια, και μπορώ να σας το αποδείξω επί τόπου ΤΣΑΚΑΛΩΦ και ΠΙΝΔΑΡΟΥ με ανακούφιση.

4. Τυπικά, το περιοδικό ΝΤΕΦΙ έχασε 400.000 δρχ. από τις συναυλίες στο ΛΥΚΑΒΗΤΟ και τις χρωστάει. Μπορεί να σας το αποδείξει ο εκλεκτός φίλος μου ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ. Και φοβάμαι τότε ψευδώνυμοι εξυπνάκηδες και συκοφάντες, ότι δεν θα έχετε ούτε και την στοιχειώδη εντιμότητα να ζητήσετε δημόσια συγγνώμη.

αγανακτισμένος και βαριεστημένος
Τάσος Φαληρέας

ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΑΚΗ ΠΑΝΟΥ

Φίλοι γεια σας.

Θάθελα μέσα από τις στήλες του περιοδικού να διατυπώσω ορισμένες απορίες μου.

Πριν λίγο καιρό μας δόθηκε η ευκαιρία μέσα από το Β' Πρόγραμμα του Ραδιοφώνου να παρακολουθήσουμε ένα αφιέρωμα στον Άκη Πάνου και το σημαντικότερο με τον Άκη Πάνου.

Ως εδώ καλά.

Αλλά... οι απορίες μου άρχισαν να δημιουργούνται από το σημείο που μετά τη Γ' εκπομπή-αφιέρωμα το πρόγραμμα αυτό έπαψε να μεταδίδεται.

Τι συνέβη; Μήπως ο κύκλος εκπομπών έκλεισε και δεν το κατάλαβα; Μήπως άλλαξε ώρα μετάδοσης της εκπομπής; Ή μήπως...

Με την ελπίδα ότι δεν θα δηλώσετε αναρμοδιότητα περιμένω απάντησή σας.

Με την εκτίμησή μου

**Εύη Κεράλα
Φοιτήτρια**

«Το οποιοδήποτε «στιγμιαίο» άνοιγμα των «μέσων πληροφόρησης και επικοινωνίας» σε κάθε «ανεπιθύμητο-ασύμφορο» κλπ., γίνεται μόνο όταν αυτός έχει «διακριθεί» χωρίς την «βοήθεια» αυτών των μέσων, έχει «καταξιώθει» στη συνείδηση «πολλών», η παραμονή του εκτός των τειχών γίνεται σκανδαλώδης και το «κουκούλωμα» του βλάπτει αυτά τα μέσα περισσότερο από μια «υποτυπώδη» παρουσίαση του.

Τα μέσα πληροφόρησης, ακόμα κι όταν με τον τρόπο που προανέφερα δέχονται ή και «επιδιώκουν» να φιλολογήσουν κάποιον ανεπιθύμητο και να μεταδώσουν το έργο «του», έχουν όλη την άνεση ΝΑ ΚΟΨΟΥΝ Ο.ΤΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ, πλαστογραφώντας και την προσωπικότητα του καλλιτέχνη και την «ουσία» του έργου του.

«Όμως, καλύτερα να τελειώνει εδώ. Και για όσα είπα και για όσα θα έλεγα αν συνέχιζα, αλλά και γιατί τσαντίζομαι να με «κόβουνε» συνέχεια οι «άλλοι».

Ας «κοπώ» και μια φορά μόνος μου».

Δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την εκπομπή του Άκη Πάνου που ηχογραφήθηκε μεν αλλά ΔΕΝ μεταδόθηκε. Το πρόγραμμα αυτό,

στο οποίο ο τραγουδοποιός αναλύει —ανάμεσα στ' άλλα— τη σχέση του καλλιτέχνη με τα μέσα μαζικής επικοινωνίας αλλά και την δική του προσωπική ιστορία σχέσεων μ' αυτά και ιδιαίτερα με το ραδιόφωνο, ηχογραφήθηκε Παρασκευή απόγευμα για να μεταδοθεί την επομένη. Μεσολάβησε η επέμβαση της Διεύθυνσης του Β' Προγράμματος με την έγκριση του Διευθυντή Ραδιοφωνίας Ι. Καμπανέλλη και το πρόγραμμα δεν βγήκε στον αέρα. ΚΟΠΗΚΕ.

συντ. ΝΤΕΦΙ

συνέχεια από τη σελ.68

αδελφάκι του το Γιάννη-Γιαννάκη τότε —Κωνσταντίνου που παίζει κιθάρα και τραγουδάει. Εκεί άκουσα για πρώτη φορά το Γιάννη να τραγουδάει το ΣΕΛΗΜΠΕΝ με την παραπονιάρικη και καθαρή φωνή του και να σηκώνει στο λαρύγγι του ένα πρόγραμμα που άρχισε μόλις τελειώσει ο εσπερινός και τελείωνε όταν χτύπαγαν οι καμπάνες για τον όρθρο.

Δεκαπέντε χρόνια αργότερα στο σπίτι του Στέλιου Ξανασυναντάω το Γιάννη Κωνσταντίνου σ' ένα κακοτυπωμένο εξώφυλλο ενός δίσκου με μοναδικά στοιχεία: Κώστα Σούκα Ο ΘΕΟΣ ΚΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ με το Γιάννη Κωνσταντίνου. Βάζουμε το δίσκο στο πικ-απ κι ακούμε 12 ωραία Δημοτικολαϊκά τραγούδια του κιθαρίστα Κώστα Σούκα από ένα Κωνσταντίνου λιτό και εκφραστικότατο. Ένας δίσκος που σίγουρα στα «καλά δισκοπωλεία», δεν θα υπάρχει, αλλά που αξίζει τον κόπο να ψάξει κανένας στα πέριξ της Ομόνοιας για να τον βρεί.

Η ορχήστρα δημοτικολαϊκή με κυρίαρχο όργανο το κλαρίνο. Δυστυχώς η παραγωγός εταιρεία δεν αναφέρει στο δίσκο τους μουσικούς. Συρτά και τσιφτετέλια, τραγούδια των σημερινών πανηγυριών και των μαγαζιών της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» με θέματα, την αγάπη, την προδομένη αγάπη, την ξενιτειά. Στιχουργός Λάκης Τσώλης.

Παρ' όλο που το γενικό επίπεδο του δίσκου είναι καλό, υπάρχουν και μερικά τραγούδια που είναι ιδιαίτερα καλά. «Χαμένη αγάπη» (τραγούδι που παίζεται στα μαγαζιά), «Ο Θεός κι ο καιρός», «Είμαστε αμαρτωλοί», «Στο καλό παιδί μου», κ.α. Η πρώτη όψη υπερτερεί.

Πάνος Δημάκης

ΤΟ ΣΠΙΤΙ της ανεξαρτητης παραγωγής

POP ELEVEN

**ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868**

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΝΤέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
για πολλούς λόγους!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1ο

★ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ Ο ΕΥΡΩΕΛΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ του Σ. Ελληνιάδη ★ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; του Άκη Πάνου ★ Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ του S. King ★ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ★ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟ Θ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ ★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Γ. Σιδερή ★ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ του Άκη Πάνου ★ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ του Στ. Κούλογλου ★ ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ αποδ. Γ. Τζώρτζη ★ Ο ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Ν. Ξυδάκη κ.ά.

2ο

★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ του Άκη Πάνου ★ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ... του Π. Καλατζόπουλου ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤΡΟΛΑ του Θ. Μανίκα ★ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Γ. Μπασιπάγλη ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Σ. Σκουρλέτου ★ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ του Π. Λινάρδου ★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΚΑΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ G. PEACOCK TRIO του Δ. Αρβανίτη κ.ά.

3ο

★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΟΛΙ του Γ. Παπαδάκη ★ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟΛΟ-Ι-ΖΟ του Μαν. Ρασούλη ★ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ του Γ. Έξαρχου ★ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ του Άκη Πάνου ★ ART PEPPER του D. Keller ★ 23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ Η ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ του Ν. Σαββάτη ★ 120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ του Τ. Φαληρέα κ.ά.

4ο

★ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΠΛΑΚΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ - ΑΥΤΟΣΥΖΗΤΗΣΗ ★ ΓΑΤΚΕΡΙΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Σ. Ελληνιάδη ★ Ο ΑΜΑΝΕΣ του Γ.Α. Παναγιώτου ★ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ 5 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛUSHI ★ ΡΟΚ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΣΚΟΙ του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΠΑΛΙΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟΙ των Σ. Νικολακόπουλου - Χ. Σπουρδαλάκη ★ ΣΙΝΕΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ ★ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ κ.ά.

5ο

★ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΣΠΕΣΙΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΑ Γράφουν: Μανώλης Ρασούλης, Γιώργος Κοντογιάννης, Πάνος Γεραμάνης, Τάσος Φαληρέας, Στέλιος Ελληνιάδης, Γιάννης Καλαϊτζής, Θοδωρής Μανίκας ★ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ ★ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ του Άκη Πάνου ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ★ ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ - 7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ! ★ JOHN HAMMOND - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΠΛΟΥΖ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΟ ΚΡΥΟ του Ν. Σαββάτη ★ ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ του Γιώργου Παπαδάκη ★ COCKSUCKER BLUES του Χρ. Βακαλόπουλου κ.ά.

6ο

★ 4 ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ Γράφουν: Κεβή Ψάρρη, Κώστας Λιβιεράτος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Χατζηγώγας ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΣΤΙΧΟΙ ★ Ο «ΜΠΟΥΦΕΤΖΗΣ» ΤΟΥ ΜΠΑΤΗ του Σπ. Παπαϊωάννου ★ ΒΑΪΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΑΣ - ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ-ΘΡΥΛΟΣ του Γ. Έξαρχου ★ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ του Τ. Φαληρέα ★ «ΕΝΤΕΧΝΟΙ» ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ του Γ. Παπαδάκη ★ ΦΑΤΜΕ του Γ. Κουτσονάσιου ★ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Γ. Έξαρχου ★ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ BOB MARLEY! του Τ. White ★ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ του Τ. Φαληρέα ★ ΡΟΝΤΕΟ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΠΛΟΥΖ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ του Στ. Γιαννακόπουλου κ.ά.

Το ΝΤΕΦΙ γράφεται με κέφι

Όλα τα προηγούμενα τεύχη θα τα βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στο POP-11
(Τσακάλωφ και Πινδάρου) Πληροφορίες: 8643.852, 3630.868, Θεσσαλονίκη: 265.708.